

“Bruiloftszang in 72 verzen”

1^e vers

Gij weet wel dat ik Bruigom ben,
zeide Silkrot tot zijne vrienden,
ik gaa morgen dus naar Z.Boemel toe;
Daar zal ik mijn Bruidje vinden.

2^e vers

Op zondag welk een schoonen dag,
Zal mijne bruid verjaren.
Dat bruidje dat ik mijn verkoos,
Waarmee ik wel haast zal paren.

3^e vers

Dien dag mijn meer dan schatten waard,
Dien weijden ik aan de vreugde.
En aan mijn! Bruid wier jaardag mij,
Altijd zoo zeer verheugde.

4^e vers

Komt vrienden! Deelt in onze vreugt,
Wilt U met ons verblijden.
Komt op dien feestdag vrienden komt,
Te saam naar ZBoemel rijden.

5^e vers

Uw aller tegenwoordigheid
zou ons gewis vereren.
Vrees voor geen kouw nog ongemak.
De Bruid zal goed tracteren.

6^e vers

Ja ik gaa mee, ik gaa mee
was alles wat men Zeiden.
Maar toen het op een vertrekken ging,
Toen was ik met mijn beiden.

7^e vers

Naar Stabelkamp was onze gang.
Die rijd ons naar behooren.
Wij zitten dan ook warm en digt.
Dat kon ons zeer bekoren.

8^e vers

Maar het laatste was vooreerst al mis,
Het ging met den halve wagen
De wind van voren en bitter koud
Het was nauwelijks te verdagen.

9^e vers

Mijn voeten werden vluks als ijs
Ik zat van kouw te rillen
Mijn neus zag als een biet of kroot
Mijn broek vroom aan mijne billen

10^e vers

Maar Brandewijn gaf ons weer vuur
En het bitter liet zich smaken
Een pijp gestopt, een warme stoof
Maar 't hielp niets voor de kaken.

11^e vers

Ik was bond en blouw en paars van kouw
Toen moest ik nog overvaren
Bij moeder Groothof en haar man
Dagt ik wel te bedaren.

12^e vers

Zoo dagt ik, maar het eerste woord
Dat ik in ZBoemel hoorden
Was schoolvos hoor gij wenschte voor ons
't was of het mijn ziel doorboorden.

13^e vers

Verstijft van kou kwam ik bij de Bruid
En Bruidegom en vader
En moeder groothof en nog meer
Van het huisgezin tegader.

14^e vers

Daar stond ik toen net als piet Snot
Ik maakte compelementen
Sprak zegenwenschen ik weet niet hoe
Als koekjes zonder krenten

15^e vers

De warme koffij deed mijn goed
Bij 't vriendelijk onthalen
Ik deed mijn best dronk als een baas
Hoewel uit geen bokalen

16^e vers

In het eerst was 't stil toen het koffijnat
Werd in het rond gedragen
En het kleingoed werkte ook niet naar 't hoeft
Dit kon mij niet behagen.

17^e vers

Maar Advokatendrank uw Kragt
Dank ik de vrolijke uren
Want mond en hand werd vlug en rad
Men kuste reeds gebuuren.

18^e vers

Dit moest ik aanzien armen bloed
Ik was nog alleen gezeten
En dorst geen plaats nog lieve zus
Dit was niet te vergeten.

19^e vers

Doch eindelijk. O! wat geluk
Twee lieve lekkere zusjes
Vereerde mij en met een plaats
Een aantal lekkere kusjes.

20^e vers

Wel man wat was ik warm en wel
Zoo tussen twee gezeten
Wij dronken lagten zongen saam
En het kussen niet vergeten.

21^e vers

Maar Dientje ging zeer vroeg naar huis
Zij had geen zin te blijven
Haar spijt niet te beschrijven
Haar minnaar was niet in de stad.

22^e vers

Doch Mietje deelde trouw mijn vreugd
Bij het blij gezondheid klinken
't was onze vastgestelde wens
Parfait Amour te drinken

23^e vers

Parfait Amour wat zeer fijn woord
Ik zal het Uw vertalen
Volmaakte Liefde het smaakte goed
Wij lieten het niet verschalen

24^e vers

Nu het werkte wakker in het hoofd
En op het hard te samen
Men kuste vrolijk was dit niet goed
Ik zal het steeds beamen.

25^e vers

Nog eens gedronken was de leus
Nog eens gekust moest volgen
Hoe dikwijls werd er rond gekust
En hoeveel drank verzwolgen.

26^e vers

De Bruidegom ging ons dapper voor
In veele kusjes te geven
Het Bruidje was er mee gediend
De gasten deden het leven.

27^e vers

Waar Bruigom voorgaat volgen de gasten
Ik deed mijn best wel mede
De lieve meisjes waren ook
Daar over wel te vreden

28^e vers

Maar moeten wij niet dansen ook
Wel zeker komt maar vrienden
De bakkerij is ruim genoeg
Muziek zult gij daar vinden.

29^e vers

Kom Kirst haal gauw een klarinet
Vrind karel zal ook fluiten
De dwarsfluit voor den dag gehaald
Niets moet de vreugde stuiten.

30^e vers

Baas Groothof stond met zijne vrouw
Vlak over de verloofden
Ik had ook al plaats met nog een paar
't was klaar zoo wij geloofden.

31^e vers

Kom danst nu netjes op de maat
Maar Karel kon niet blazen
Crist had geen lust zocht slechts muziek
Daar zaten nu die bazen.

32^e vers

Komt dan maar pater langs de kant
Of het was in de mijde
Dat kunnen wij toch allemaal
Zoo klonkt het door de rijde.

33^e vers

En dadelijk was de boel gereed
En vrolijk aan het dansen
Er werd gezongen en gekust
Voor dat wij gingen schransen.

34^e vers

Maar Mietje zie daar is de meid
Het is kwartier voor vijven
Uw moeder zegt 't is reeds zoo laat
Gij moogt niet langer blijven.

35^e vers

Kon ik dan toch die lieve Mie
Zoo vroeg al reeds verlaten
Ik ging mee, ik dagt een vriendelijk woord
Bij moeder zou wel baten.

36^e vers

Maar Mietje dagt haar oudste zus
Die zou dat beter klaren
Die stuurden wij toen in ons plaats
Om moeder te overhalen.

37^e vers

Daar zaten wij een heel lang uur
Op het verlof te wagten
Doch eindelijk kwam het blijde ja
Waar wij zoo zeer naar smagten.

38^e vers

Nu weer naar het huis van Groothof toe
Daar wagt men met het eeten
Doch door het wagten van een uur
Had men daar reeds geeeten.

39^e vers

Daar stond ik met een leege maag
Met Mietjes raar te kijken
Haar vriendelijk oog haar lieve lag
Deed schier mijn honger wijken.

40^e vers

Doch moeder Groothof wist ook raad
Om ons nog wat te verschaffen
Die goede vrouw vergeef ik gaarn
Haar vriendelijk bestraffen.

41^e vers

Vooreerst een schaal met wittenbrood
Een stuk van een rolende
Terwijl de kaas en wat gehakt
Met wijn ons maal volende.

42^e vers

Ik schaam mij haast dat ik het zeg
Maar wil het toch bekennen
Dat ik zat te happen als een boer
Die somers hoog moet mennen.

43^e vers

Het smaakte goed en het druivennat
Dat schuimde in volle glazen
Hielp ingelijks, ja ik zat op het laats
Gelijk een bul te blazen.

44^e vers

De tafel werd flug leeggemaakt
Men vong weer aan te zingen
Het drinken ging weer als voorheen
Wij aten lekkere dingen.

45^e vers

De kaarten kwamen voor den dag
Vrind Koos moest waar gaan zeggen
Dit was de meisjes naar den zin
Elk liet hem kaarten leggen.

46^e vers

Toen aan het komerssen(?) maar wat klugt
Twee meisjes elk drie aazen
Dat is door Koos dien gochelaar
Hij is een baas der bazen.

47^e vers

Verschrikt wierp men de kaarten weg
Men moest een pandspel spelen
Ik verloor twee panden het was niet veel
...

48^e vers

Maar bij het lossen ging het mal toe
Ik moest aan den zolder hangen
Doch spoedig raakte ik uit den brand
Wat kon ik meer verlangen.

49^e vers

Doch nauwelijks was dit afgedaan
Of tot mijn bittere smarten
Kwam Mietjes zuster en de meid
Dit ging mij aan het harten.

50^e vers

Ik had gaarne het lief meisje vergezeld
Maar op haar zoet verlangen
Bleef ik armen hals dan maar in huis
Om het spel weer aan te vangen.

51^e vers

Toen ging het weer naar de bakkerij
Daar moest de spijs verteeren
Daar was het weer kusjes zonder eind
Ik moest mij daar dapper weeren.

52^e vers

Den Bruidegom, ja dat is een baas
Dat heb ik nooit geweten
Maar het bruidje spant toch nog de kroon
Die zal ik niet vergeten.

53^e vers

Wij dansten vrolijk van den boer
Ik kreeg een plaats in het midden
Door zuster Trui die lieve meid
Ach ik mocht er wel om bidden.

54^e vers

Ik koos de lieve dikke Jaan
En het bruidje op mijn knieën
Men kuste vrolijk in het rond
Wij kusten met ons drieën.

55^e vers

Maar ach de Bruid die schalkse Bruid
Begon opeens te zingen
Met Jaantje saam van schudde maar
En op en neer te springen.

56^e vers

Dit ging in het eerst nog zachtjes aan
Van liefenlee ging het harder
Mijn smeken werden langs zoo groot
Mijn toestand steeds benarder.

57^e vers

Maar erger werd mij nog de grap
Door Bruidjes water mouwen
Die drukte neus en mond mij digt
Het was nauwliks uit te houden.

58^e vers

Die lieve kinderen nekte mij
Het kan mij niet veel vermaken
Ik kreeg geen gehoor hoe ik ook riep
Of kermde bij de snaken.

59^e vers

Doch eindelijk tot mijn geluk
Begon het hun te verveelen
Ik stond droevig op en voegde mij
Opnieuw bij de gespeelen.

60^e vers

Wij dansten nog wat in het rond
Tot vreugde van ons allen
De meisjes wilde toen naar huis
Het had hun als ons bevallen.

61^e vers

De hoeden kwamen voor den dag
De doeken daar beneeven
Ik trok mijn jas aan, ik ging ook mee
Ik moest afscheidkusjes geven.

62^e vers

Maar ziet daar opent men de deuren
Men zag de witte straaen
Want het had gesneeuwt, ook was het koud
Doch dit kon ons niet baten.

63^e vers

Maar echter ging men pas op de stoep
De dikste zus van allen
Door gladdigheid en vrolijkheid
Vlak op haar billen gevallen.

64^e vers

Ik schoot toe en hielp haar op de been
Ook Koos was toegeslogen
Doch het meisje had zich niet bezeert
Of zij heeft ons bedrogen.

65^e vers

Wij bragten toen de meisjes tuis
Die wij nog lekker kusten
En allen wenschen wij verheugd
Van harten wel te rusten.

66^e vers

Nu ook naar huis daar zat men ons
Reeds met 't soepe te wagten
En ik moest voor het eerst mijn levens toen
Te ZBoemel overnagten.

67^e vers

Ik ging naar bed maar wat is dat
Toen ik juist in slaap zoude raken
Daar hoor ik iets agter het houten schot
Dat mij weer deed ontwaken.

68^e vers

Daar moesten toen juist tot mijn plaag
Drie leve meisjes slapen
Die hielden mij nog uit den slaap
Zoo dat ik lag te gapen

69^e vers

Maar eindelijk raakte ik onder zeil
En dagt om geene zorgen
Sliep zeer gerust en droomde zoet
Tot aan den blijden morgen.

70^e vers

Toen opgestaan en het lijf verkwikt
Door drinken en door eeten
Wij namen afscheid wel te spa
Weer het kussen niet vergeten.

71^e vers

En onderweg zoo als terloops
Nog bij twee lieve zusjes
Van daags te vooren met mijn vrind
Gaan hartelijk afscheid kussen.

72^e vers

Toen over het veer en met een wip
De wagen ingesprongen
En onderweg tot tijdverdrijf
Gelagghen en gezongen.